

svoji mravní bezúhonnost, nutno veř. agenty pokládati za osoby zvlášť pro určité úkony ve smyslu lit. f) čl. V. uv. pat. ustanovené.

Z uvedeného patrně, že udílení právních rad po způsobu samostatné činnosti výdělečné nemůže považováno býti za živnost ve smyslu živn. řádu a ovšem ani ne za živnost svobodnou.

Bezpodstatná je námitka, že v roce 1833 agencie onoho druhu, o jakou zde se jedná, nebyly a že z důvodu toho nemůže se svrchu uvedený dekret na takovou agencii vztahovati, neboť i kdyby skutečně poradny ony vznikaly teprve později, přece nutno na ně aplikovati všeobecné a dosud platné předpisy dřívější, které postihují jakékoliv udílení porad ve věcech právních.

Č. 5739.

Domovské právo (Slovensko): I. Okresní i župní úřad jest oprávněn u výkonu dozorčího práva nad obcí přezkoumávati z moci úřední a pro nezákonnost rušiti projevy obce o domovské příslušnosti. — II. Zvolením za obecního zaměstnance nenabývá zaměstnanec domovské příslušnosti.

(Nález ze dne 5. června 1926 č. 11. 753.)

V ě c: Samuel Sz. v Levoči (adv. Dr. Vlad. Mutňanský z Košic) proti župnímu úřadu v Liptovském Sv. Mikuláši o domovskou příslušnost.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Vysvědčením ze 27. června 1920 potvrdil magistrát města Levoče, že st-l přísluší domovsky do této obce. Městský zastupitelský sbor v Levoči usnesením ze dne 14. července 1924 uznal st-lovu domovskou příslušnost v Levoči. Okr. úřad v Levoči rozhodnutím z 15. listopadu 1924 mocí svého dozorčího práva zrušil jak ono vysvědčení magistrátu, tak toto usnesení zastupitelského sboru v Levoči v podstatě z důvodů, že st-l nebyl v době, kdy Levoč patřila pod svrchovanost býv. uh. státu, podle § 10 zák. čl. XXII/1886 přijat výslovně do domovského svazku obce té, nestal se podle úst. zák. č. 236/20 čsl. státním občanem. Odvolání st-lovu župní úřad v Liptovském Sv. Mikuláši nař. rozhodnutím zamítl, poukázav k tomu, že »Samuel Sz. byl příslušníkem města Aradu (Rumunsko), když se dne 1. září 1907 v Levoči usadil. Zjistilo se sice, že jmenovaný od těch časů stále přispíval k obecním břemenům města Levoče, na základě kteréž okolnosti dnem 31. srpna 1911 splnil podmínky § 10 zák. čl. XXII : 1886 a vznikl mu právní nárok na to, aby ho obec do svazku svých příslušníků přijala. Shora jmenovaný však nežádal o toto přijetí do svazku obce, pro kterouž příčinu nezískal si v Levoči ani domovské příslušnosti, nýbrž podržel si své původní domovské právo v Aradu. I kdyby však Samuel Sz. byl nabyt domov. práva výslovným přijetím, byl by ho mohl získati jen čtyřročním kvalifikovaným pobytem, tedy rozhodně jen po 1. lednu 1910, následkem čeho byl by své zdejší dom. právo a státní občanství beztak opět ztratil, neboť nepodal žádost o přiznání čsl. stát. občanství a takto nevyhověl úpravě § 9 úst. zák. č. 236 z r. 1920.«

O stížnosti do rozhodnutí toho uvažil nss takto:

Pokud při veřejném ústním líčení bylo namítnuto, že žal. úřad, resp. okr. úřad v Levoči nebyl oprávněn ony akty obce přezkoumati, stačí poukázat k §§ 31 a 89 zák. čl. XXII : 1886, podle kterých jest okresní resp. župní úřad oprávněn vykonávat dozorčí právo nad obcí a tudíž také projevy obce, resp. jejich orgánů přezkoumati.

Ve věci samé sluší uvést:

Žal. úřad prohlásil v souhlase s I. stolicí uvedené akty obce Levoče za neplatné z důvodu, že st-l se nestal čl. státním občanem podle bodu 1. § 1 úst. zák. č. 236/1920, poněvadž, jsa příslušný do obce Aradu v nynějším Rumunsku a nebyv nejpozději dnem 1. ledna 1910 přijat do dom. svazku obce Levoče, nenabyl v obci té domovského práva. Stížnost tvrdí naproti tomu mimo jiné, že st-l nabyl dom. příslušnosti v Levoči již r. 1907, poněvadž tím, že byl v roce tom zvolen zaměstnancem obce Levoče, byl také výslovně přijat do dom. svazku obce té — — —

Námítka tato je zřejmě bezdůvodná, poněvadž ani zák. čl. XXII/1886, upravující otázky dom. příslušnosti, ani jiný zákon platný na území kdysi uherském nemá ustanovení, podle kterého se zvolením za obecního zaměstnance jest ipso facto spojeno přijetí do dom. svazku dotčené obce. — — — — —

Č. 5740.

Školství. — Administrativní řízení: I. * Předpis § 2 zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. o podacím místě pro rekursy do rozhodnutí politických úřadů platí též pro rekursy vysokoškolských profesorů, podávané do rozhodnutí zsp-é v požitkových věcech těchto profesorů. — II. O tak zvané služební cestě ve styku vysokoškolských profesorů s nadřízenými úřady.

(Nález z 5. června 1926 č. 11.820.)

V ě c: Dr. Robert Z. v Praze (adv. Dr. Josef Maas z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. r. Dr. Frt. Havelka) o odmítnutí rekursu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Zsp v Praze započela rozhodnutím ze 4. listopadu 1920 st-li pět válečných púlletí a přiznala mu osobní přídavek ročně 2100 K. Rozhodnutím z 5. dubna 1923 vyslovila se však zsp, že st-li přídavek ten nepřisluší, poněvadž dne 1. října 1918 nebyl ve smyslu ustanovení § 9 vl. nař. ze 14. května 1920 č. 349 Sb. v nejvyšším tehdejší stupni platovém. Zároveň vyslovila zsp, že příplatek takto vzniklý za dobu od 1. září 1919 do konce února 1921 per 31.50 K bude srážen v měsíčních splátkách do konce roku 1923. Rozhodnutí bylo opatřeno právním poučením, že lze se z něho odvolati do 4 neděl, počínaje dnem po doručení následujícím k min. škol., a že odvolání bylo by podati u zsp-é.

Rozhodnutí to bylo st-li doručeno cestou děkanství práv. fakulty něm. university v Praze dne 3. května 1923. Dne 29. května 1923 podal st-l rekurs, svědčící min. škol., který byl presentován dne 30. května 1923 na děkanství něm. práv. fakulty, došel podle presentáta dne 1. června 1923 k min. škol., které jej zaslalo výnosem ze 4. června